

РЕШЕНИЕ

№ 3508

гр. София, 30.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **3275** по описа за **2023** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от началник група при ОПП-СДВР чрез юрисконсулт М. Д. срещу Решение № 948 от 25.02.2023г. по НАХД № 9640/2022г. по описа на СРС, 106 състав, с което е отменено наказателно постановление №22-4332-009898/02.06.2022г., издадено от Г. В. Б.– началник група при ОПП-СДВР. Касаторът развива доводи, че оспореното решение е неправилно, като постановено при съществени процесуални нарушения и неспазване на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отмени изцяло оспореното решение и вместо него да потвърди наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява, с писмено становище поддържа жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР.

Ответникът – Б. Д. Б., редовно призован, не се явява, не се представлява, не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС като правилно следва да бъде оставено в сила.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по [чл. 211, ал. 1 АПК](#) във вр. с [чл. 63, ал. 1 ЗАНН](#), от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

СРС е приел за установена следната фактическа обстановка:

С акт за установяване на административно нарушение №027752/29.04.2022г., съставен от С. С. – мл. автоконтрольор при ОПП-СДВР и в присъствието на двама свидетели при съставянето на акта е констатирано, че на 17.03.2022 г. около 11:35 часа в [населено място], по [улица], с посока на движение от Околовръстен път към [улица], Б. управлява лек автомобил марка „БМВ“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Вино и рози“ ЕООД, като до №459, при ограничение на скоростта 50 км/ч за населено място, се движи със скорост от 103 км/ч, изчислена след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 %. Нарушението е установено с АТСС АРН САМ S1 № 11743 ЕЕ/024658 за контрол на скоростта с вградено разпознаване на регистрационните номера от разстояние, за което е изготвен снимков материал. В акта е отразено, че е нарушена разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, като след съставянето му препис от същия е връчен на Б..

Въз основа на горепосочения акт е издадено атакуваното наказателно постановление №22-4332-009898/02.06.2022г. от Г. В. Б. – началник група при ОПП-СДВР, с което на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП, при цялостно възпроизвеждане на фактическите констатации от акта, на Б. са наложени кумулативно административни наказания „глоба“ в размер на 700 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца за нарушение за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, като съгласно Наредба № ІЗ-2539/17.12.2012г. е постановено и отнемането на 12 контролни точки след влизане в сила на наказателното постановление.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че фактът на извършеното нарушение е установен по категоричен и безспорен начин, но същевременно е налице доказателствен дефицит относно неговото авторство. Спрямо Б. не е възведено „административно обвинение“ в качеството ѝ на ползвател на превозното средство, съгласно чл. 188, ал. 2 ЗДвП, отчитайки липсата на подадена декларация от законния представител на юридическото лице-собственик и на данни за регистриран ползвател в централна база АИС КАТ.

При постановяване на решението районният съд не е допуснал нарушение на закона.

Съгласно разпоредбата на чл. 188, ал. 2 от ЗДвП, след като собственикът на процесното МПС е юридическо лице, то предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. Според нормата на чл. 186, ал. 4 от ЗДвП при нарушения, установени с техническо средство или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, на собственика, на когото е регистрирано превозното средство, а когато то е собственост на юридическо лице - на управителя му, се изпраща покана с препоръчано писмо с обратна разписка да се яви в съответната служба за контрол в едномесечен срок от получаването ѝ, за да му бъде издаден фиш или за да посочи лицето, на което е предоставило управлението на моторното превозно средство, с което е извършено нарушението /аналогична е и процедурата при издаване на електронен фиш, регламентирана в чл. 189, ал. 5 ЗДвП – същият се връчва на лицето по чл. 188, ал. 1 или 2, като в 14-дневен срок от

получаването му собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство/. Подобна инициатива, досежно уведомяването на собственика и последващото подаване на декларация се явява ненужна единствено, когато в централната база на АИС КАТ фигурира информация за ползвателя на съответното МПС, имайки предвид, че именно той се явява лицето, на което е предоставено управлението. В настоящия случай такава информация в регистрите по отношение на Б. не е налична.

Отговорността на ползвателя на превозното средство /т.е. лицето, на което собственикът е предоставил управлението му/, произтичаща от нормативния регламент на чл. 188, ал. от 2 ЗДвП, възниква по силата на закона и за същия не е предвидена възможност да се освободи от нея, декларирайки данните за самоличността на водача, нарушил правилата за движение по пътищата. Тя се реализира самостоятелно и паралелно с отговорността на конкретния извършител на деянието, освен ако помежду им не се установи персонален идентитет. В случая отговорността на Б. не е била ангажирана при условията на чл. 188, ал. 2 ЗДвП като ползвател на процесното МПС, а в качеството ѝ на негов водач, макар единственият източник на информация в очертаната насока да е попълнената от нея писмена декларация, в която е релевирала признание за посоченото обстоятелство.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 948 от 25.02.2023г. по НАХД № 9640/2022г. по описа на СРС, 106 състав, с което е отменено наказателно постановление №22-4332-009898/02.06.2022г., издадено от Г. В. Б.– началник група при ОПП-СДВР. РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.